

- cio, zavođenje na zlu porabu uredovne vlasti; — *alla libidine*, zavođenje na bludnost; — *sotto promessa di matrimonio*, zavođenje obećanjem vjenčanja.
- sega** (-ghe), f. pila, testera; (pesce) testerača; (segatura) kosidba; (mietitura) žetva; (volg.) dosadno stvaranje, dosadna, nesnodna stvar, otcana stvar, dosadno ponavljanje; *fatto a* —, pilast; — *a mano*, kamenarska ručna pila (sa i bez zubaca); *tratto di* —, rez; — *circolare*, kružna pila; — *ad acqua*, pilana.
- segabile**, ag. koji se može piliti, ispiliti.
- ségale**, f. raž, rž; *campo a* —, ražište; *pane di* —, ražovnica, ržavnica; *di* —, (ag.) ržan.
- segamento**, m. piljenje, struganje, testerisanje; strugana građa.
- segante**, f. (geom.) sječica.
- segare** (*sego*, -ghi), v. a. piliti, testerisati; strugati, istrugati, prestrugati; (in pezzi) raspiliti; (attraverso) propiliti; (in due pezzi) prepiliti, pretesterisati; (un poco) zapiliti; (poët.) brazdati, izbrazdati; (solcare di navi) presjecati valove; (il fieno) kositi, pokositi; (le biade) žeti, požeti; (spreg.) — *il violino*, strugati po violini.
- segatura**, f. piljenje; (di biade) žetva; (del fieno) kosidba; (legno trito) strugotine; (la polvere che cade segnando) pilotina, piljevina.
- seggetta**, f. bolesnička stolica (za nuždu); *andare alla* —, ići na stranu, ići od sebe.
- sèggio** (-gi), m. (lett.) stolica; sjedište; prijestolje; — *della presidenza*, predsjednička stolica; *aver — e voto in consiglio*, imati mjesto i glas u vijeću; — *accademico*, članstvo akademije.
- sèggiola**, f. stolac, stolica; (a braccioli) nosiljka.
- seggiolaio** (-ai), m. tvorničar stolica; izdavač stolicâ pod zakup (u crkvama, parkovima itd.).
- seggiolata**, f. FU. udar sjedalicom.
- seggolino**, m. dim. mala stolica.
- seggione**, m. velika stolica sa naslonom; (a dondolo) naslonjač, fotelj za ljuljanje; (a libro) stolica koja se sklapa.
- ségheria**, f. pilana, mjesto gdje se na veliko pili lijes, drvo.
- seghetta**, f. dim. pilica; (vet., per domar cavalli) ožvalje.
- segmento**, m. (geom.) odsječak.
- segnabollo**, m. biljeg; *impressione ufficiosa del* —, uredovno pečaćenje biljega.
- segnacarte** e meno comun. **segnalibro**, m. zaloga (u knjizi).
- segnacaso**, m. (gram.) padežni prijedlog.
- segnàcolo**, m. znak, biljega; neobičan prirodan pojav (kao znak nečega); (di libro) zalog.
- segnalamento**, m. V. segnalazione; (bur. neol.) opis (lični).
- segnal-are** (*segnalo*), v. a. opisati, dati opis (nekoga zločinca); javiti, objaviti znacima; skrenuti pažnju nekome na nekoga; (fig.) istaći, proslaviti. || **-arsi**, v. r. odlikovati se, istaći se, proslaviti se.
- segnalato**, ag. odličan, otmjen, izvrstan, vrli, na glasu; nenadmašan; *servizio* —, znatna usluga; *favore* —, velika, naročita usluga.
- segnalazione**, f. znak; (pesc.) plovak; sprava, stvar kojom se daju znaci.
- segnale**, m. znamen, znak, biljeg; (indice) znak; (mar.) zastava (od lade), kotvokaz, kažiput; kolac sa slamom na vrhu (u znak da je na rod u njivi stavljena zabrana); *dar il* —, glas, haber dati; navijestiti; — *d'avviso*, opomena; (mont.) — *d'indagine minerale*, rovno obilježje; *avvisare con -i*, objaviti znacima.
- segnalibro**, m. V. segnacarte.
- segn-are** (*segno*), v. a. bilježiti, obilježiti, označiti, označivati; (firmare) potpisati, potpisivati; (apporre il segno di mano) staviti ručni znak; (con bollo) biljegovati; (con sigillo) udariti pečat; (tracciare) obilježiti, označiti, nacrtati, podvući; (le carte da gioco, per barare) obilježiti; (scol., di assenti, i neglègenti) obilježiti; (alberi da taglio) obilježiti drveta, koja se ne će sjeći. || **-arsi**, v. r. (farsi il segno della croce) znamenovati se, prekrstiti se; (firmarsi) potpisati se; (fam.) *stamani ti sei segnato male*, jutros ti ništa ne uspijeva, ne polazi za rukom.
- segnatamente**, av. naročito, izrijeekom.